

ת"פ 13578/12/15 - מדינת ישראל נגד צוהיב אבו גרביה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13578-12-15 מדינת ישראל נ' אבו גרביה

בפני כב' השופט אילן סלע

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),

ע"י גב' סיון אביטן, מתמחה

נגד

צוהיב אבו גרביה

ע"י ב"כ עו"ד מחמוד חסאן

המאשימה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274 וסעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירת התפרעות לפי סעיף 152 לאותו חוק שיוחסו לו בכתב האישום.
2. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהכרעת הדין מיום 30.11.17 ובקצירת האומר יצוין כי ביום 30.07.14 התקהלו על גג בניין נטוש, ליד ציר 60 בירושלים, כ-20 נערים, חלקם היו רעולי פנים, שהפרו את הסדר הציבורי במקום, ויידו אבנים אל עבר כלי רכב שעברו במקום. לאחר מכן יידו הנערים אבנים, סלעים, מוטות ברזל ובקבוקי תבערה אל עבר כוחות המשטרה שהגיעו למקום.
3. הנאשם כפר בכך שנטל חלק בהתפרעות וביידוי האבנים כשלדבריו הוא נקלע למקום באקראי וברח אל הבניין בשל הגז שפוזר במקום. ברם, גרסתו נדחתה ונקבע כי הוא היה שותף להתפרעות וכי היה שותף לזריקת האבנים אל עבר השוטרים.
4. לצד זאת, הנאשם זוכה מהעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות שיוחסה לו, אחר שלא הוכח כי האבן שנזרקה במהלך אותה התפרעות ופגעה באחד השוטרים ואף גרמה לו סימני חבלה, נזרקה על ידי הנאשם.
5. בשל גילו של הנאשם, כבן 19 במועד ביצוע העבירות, הוגש תסקיר שירות המבחן ממנו נלמד אודות נסיבות חייו. באשר לעבירות בהן הורשע ציינה קצינת המבחן כי הנאשם ציין שהוא נכח באירוע מתוך סקרנות והתנגד למעצרו אך בשל הבהלה שאחזה בו, ועל כך הביע חרטה. לצד זאת הוא צמצם את האחריות למעשים שנקבע שביצע, המעיט מחומרתם והתקשה להכיר בחלקים הבעייתיים שבהתנהגותו. לצד זאת, קצינת המבחן ציינה כי לא התרשמה מקיומם של קווים אלימים ועבריינים מושרשים אצל הנאשם. בשולי התסקיר באה קצינת המבחן בהמלצה לענישה במאסר

בעבודות שירות, נוכח ההשפעה השלילית שתהיה למאסר בפועל על הנאשם, בפרט בשים לב לגילו הצעיר.

6. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכים עליהם באו העבירות אותן ביצע הנאשם להגן: מניעת פגיעה בחיי אדם, שמירה על שלמות הגוף ומניעת פגיעה בסדר הציבורי. היא הדגישה את הסכנה הרבה הגלומה בידי אבנים, סלעים ובקבוקי תבעירה ועל חומרת הפגיעה באמונים על אכיפת החוק ושמירת הסדר הציבורי. לדבריה, מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נע מ-12 ועד 30 חודשי מאסר, והיא תמכה טיעוניה בפסיקה.

7. באשר לנאשם נטען כי מחד הוא נעדר עבר פלילי אך לצד זאת הוא לא נטל אחריות למעשיו ולא הפנים את חומרתם. בנוסף נטען יש להביא בחשבון את שיקולי הרתעת הרבים והיחיד. באשר לזמן שחלף מאז הגשת כתב האישום נטען כי הדבר נבע מקושי באיתור הנאשם. נתבקש לגזור את דינו ברף העליון של המתחם ולהטיל עליו בין 20 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

8. מנגד ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן להימנע משליחת הנאשם לכלא. לדבריו, מדובר בנאשם שביצע עבירה אחת ויחידה, על סף גיל הבגרות, השתתף בכל ההליך המשפטי ולא הסתבך בפלילים מאז ביצוע העבירות ועד היום. נטען כי הנאשם למד את הלקח ואין כל תועלת, פרטית וציבורית, בשליחתו לכלא, דבר שעלול לגרום לתפנית דרמטית בחייו. הוא הצביע על כך שכתב האישום הוגש כשנה וארבעה חודשים לאחר האירוע, ומכאן כי גם המאשימה לא ראתה סיכון רב הנשקף מהנאשם.

9. קשה להפריז בחומרת מעשיו של הנאשם. הנאשם נטל חלק בהתפרעות שכללה השלכה אבנים, סלעים, מוטות ברזל ובקבוקי תבעירה אל עבר כוחות הביטחון ויצרו סכנה מוחשית לחייהם. כל זאת ממניעים אידאולוגיים. התנהגות זו מביעה זלזול מוחלט בחיי אדם, בשלמות גופו ובשלטון החוק. באירוע נפגע אחד השוטרים ואך בדרך נס התוצאה לא הייתה חמורה יותר. ככלל, מעשים מעין אלו דורשים עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח אפילו כאשר מדובר בקטינים (ראו למשל: ע"פ 1777/11 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 2.06.11); ע"פ 411/09 נדיר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.04.09)).

10. בשים לב לערכים המוגנים, לנסיבות ביצוע העבירה, ולשאר הנסיבות הנצרכות לעניין, ולפסיקה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נע מ-6 ועד 24 חודשי מאסר בפועל (ראו למשל: ע"פ 5961/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.03.14); ע"פ 4324/16 נגאר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.07.16)).

11. ובאשר לנאשם. הנאשם יליד 1995, בן 19 בעת ביצוע העבירה וכיום בן 23. הנאשם אמנם זוכה מעבירה חמורה יותר של תקיפה בנסיבות מחמירות, אך גם על המעשים בהם הורשע הוא לא נטל אחריות ולא הביע צער או חרטה. לצד זאת, יש לזקוף לזכותו את העדר עבר פלילי ואת העובדה כי מאז ביצועה ועד היום, במשך כארבע שנים, הוא לא ביצע כל עבירה. גם לא ניתן להתעלם מגילו של הנאשם, אם כי אירועי תקיפה כלפי כוחות הביטחון נעשים לא פעם, ובאופן לא נדיר על ידי קטינים, ועל כן העובדה שהנאשם ביצע את העבירות בגיל 19, על סף הבגרות, אינה כה

משמעותית בהיבט זה של הענישה (ראו: ע"פ 5961/13 בעניין פלוני).

12. אמנם קיימת חשיבות ציבורית ופרטית של שמירה על מסלול חיים נורמטיבי ותקין. גם יש לתת את הדעת על הסיכוי הנמוך למעורבות פלילית נוספת מצדו של הנאשם, על פי הערכת קצינת שירות המבחן, אך כאמור, חומרת המעשים אינה מאפשרת שלא לשלוח את הנאשם אל מעבר לכותלי בית הסוהר, בעיקר בהיבט של עקרון ההלימה. עם זאת, בשים לב למכלול הנסיבות לקולא ולחומרא, ועל אף אי נטילת האחריות, בשל החשש שהעלטה קצינת המבחן, יש לקבוע תקופת מאסר מדודה ולא ארוכה, אשר תהווה מחד עונש הולם ובכלל זה גם מרתיע, ומאידך תאפשר לנאשם לראות את האור בקצה התקופה, ולעבור את תקופת המאסר באופן שהוא יוכל לשמר את הדרך הנורמטיבית בה צעד מאז ביצוע העבירות. לצד זאת יש לקבוע עונש מאסר מותנה שישמש כהרתעה ומתווה דרך בעתיד.

13. בשים לב לאמור ולמכלול הנסיבות לקולא ולחומרא, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שמונה (8) חודשי מאסר בפועל.

2. ששה (6) חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור את העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות כנגד שוטרים במהלך 3 שנים ממועד שחרורו מהכלא.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשע"ח, 10 יולי 2018, במעמד התייצבים.